ఎర్రసీత

గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

6

జాలయ్య కుడి భుజం ఎముక విరిగింది. పనస ఆకులు, వెదురు, బద్దలు, వేసి కట్టుకట్టారు. తలమీద కూడా దెబ్బ తగిలింది. పాదం బాగా చితికి పోయింది. పవర్ హౌస్ వించ్ దగ్గర పని చూస్తుండగా మీద నుడి రాళ్ళుజారాయి. అయిదారు రోజుల ముందు నుంచీ వర్షం పడుతోంది. ఆ వర్షానికి రాళ్ళు జారాయి. మరో ఇద్దరికి దెబ్బలు తగిలినా ఇంతగా ఎవరూ గాయపడలేదు.

మొదట సీతని చూసి ఆ ఊళ్ళో ఎవరూ పోలికపెట్టలేదు. అందరూ నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి చూశారు. ***అందం చూసే కళ్ళలో కాదు, చూపే వాళ్ళ అందం మానసిక వికాసంతో మరింత పెరుగుతుందని*** నిరూపించింది సీత. వాచిన కుడి కన్ను తెరవలేక, ఎడమ కంటితోనే సీతను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు జాలయ్య. కాస్త పాటి గర్వపడ్డాడు.

ఆ రోజుల్లో ఆ ఊరి వాళ్ళకీ, ముఖ్యంగా చిన్నమ్మకి ఓ విషయం తెలిసింది. ప్రాజెక్టులో పని చేసే చోటే జాలయ్య రెండో కాపురం పెట్టాడని, ఇప్పుడతను కదలలేడు కనుక అతని గుంచి వాకబు చెయ్యడానికి ఢిల్లీ నుండి ఒకావిడ వచ్చింది. నోటి నిండా తాంబూలం, నుదుటి నిండా బొట్టు, పాపిడి మీద సింధూరం, ముఖమంతా నవ్వు - మామూలు నేత చీరకట్టుకుని సాదాసీదాగా ఉంది. ఆవిడ సిమెంట్ కలిపే పనిచేసుకుంటూ పొట్టపోసుకునే రోజుల్లో జాలయ్యతో పరిచయం అయింది. ప్రేమలూ పెళ్ళిళ్ళూలాంటి వేమీ తెలీదు వాళ్ళకు. ఇద్దరూ మధ్యాహ్నం భోజనాల వేళల్లో భోజనం పంచుకున్నారు. క్రమేపీ ఆలోచనలు పంచుకున్నారు. ఆ తర్వాత శరీరాలు పంచుకున్నారు.

నలుగురూ జాలయ్యకు మరో పెళ్ళాం ఉందంటే ఆశ్చర్యపోయారు కానీ, ఎవరికీ సైరంధ్రిని చూస్తే ఆశ్చర్యం కలగలేదు. విచిత్రంగా చిన్నమ్మకూడా ఆమెని చూసి ముక్కుపుటాలెగరెయ్య లేదు. కాగా, ఆస్తిపంచుకోవడానికో, ఆవేశాలు పంచుకోవడానికో కలిస్తే మాటా మాటా పెరిగేదేమో! కష్టాన్ని పంచుకోవడానికి కలవడంతో ఆ ఆలోచన రాలేదు. ఇప్పుడు చిన్నమ్మ ఇంటిపనీ, వంటపనిలో పడింది. సైరంధ్రి మరీ సత్తెకాలం మనిషి అని గ్రహించింది. సీత నాలుగు మాటలు మాట్లాడితే ఒక్క మాట మాట్లాడుతుంది. అదీ అర్థంకాని తెలుగులో, సగం ఒరియాలో.

ఇంటిని పోషించే జాలయ్య మంచం పట్టడంతో ఇల్లు జరిగేదెలా? డబ్బున్న వాళ్ళకి ఇది సమస్యేమో కానీ, పేద వర్గానికి సమాధానాలు సులువు దొరుకుతాయి. జాలయ్య స్థానంలో చిన్నమ్మకి నౌకరీ ఇచ్చారు. రాళ్ళుమోసే పనికి ప్రాజెక్టులో చిన్నమ్మ చేరింది. సైరంధ్రి, చిన్నమ్మ కలిసి ఇంటినీ, భర్తనీ పోషిస్తున్నారు.

సీతకి ఇన్ని నెలల తరువాత టౌన్‌షిప్‌కి రావడం ఉక్కిరి బిక్కిరిగా ఉంది. ఏదో శాపవశాత్తూ మళ్ళీ పాత జీవితంలోకి విసిరేసినట్టు భావించింది. ఎంత త్వరగా విజయనగరం వెళ్ళిపోతే అంత మంచిదనిపించింది. నందిత అక్కడే ఉంది. కాగా తన అవసరం కూడా ఇక్కడ పెద్దగా లేదు. ఇంటి అవసరాలు, డబ్బు అవసరం ఆడవాళ్ళిద్దరూ తీరుస్తున్నారు. కూతుర్ని చూసి జాలయ్య కాసేపు ఆనందపడ్డాడేమో కానీ ఆ తరువాత తన బాధలో తను మునిగిపోయాడు.

ఓ రోజు నాళయ్య జాలయ్యను చుడటానికి వచ్చాడు. మైనరు బాబు గురించి అడగాలని నోటిదాకా వచ్చింది. కానీ ఎలా అడగాలో తెలియలేదు.

"సీతూ! నువ్వు చాలా మారావ్!" అన్నాడు నాళయ్య సీత భుజం తట్టి.

అతనితో జగన్నాధ స్వామి గుడిదాకా నడిచింది.

"చేతినిండా పనుంటోందా మామా?" అంది ఏమడగాలో తెలీక.

"నాకేం పనుంటుంది? బంగళాకి ఎవరన్నా వస్తే పని, వచ్చిన ఆఫీసర్లంతా ఆర్డర్లీలతోనే వస్తారు. వేణ్ణీళ్ళు అందించడం ఒక్కటే పని" అని అంతలో ఆగి "మా మైనరు బాబు వస్తే.." అని నవ్వేశాడు.

"వస్తే?"

"చేతినిండా డబ్బు.. కడుపు నిండా విస్కీ, పట్నం భోజనం...."

"రావడం లేదా?"

"ఆయన మేనమామకి ఈ మధ్య ఆపరేషన్ జరిగింది అమెరికాలో. ఈ బాబే వ్యాపారం చూస్తున్నాడు. నెల కిందట పట్నం వెళ్ళి కలిశాడు. ఆయనకేంటి. ఏనుగు." అంటూ ముందుకి సాగిపోయాడు.

అయిదారు రోజుల తర్వాత తల్లితో అంది "నేనిక్కడ ఉండి చేసేదేం లేదు. అక్కడ నా చదువు పోతోంది. ఏమయినా అవసరం అయితే కుందయ్యగారికి చెపితే..."

చిన్నమ్మకి కోపం వచ్చింది, "ఏదో చుట్టంలా వచ్చినట్టు వెళ్ళిపోవడానికి తొందర పడతావేంటి? నాన్నలేచి తన పని తాను చేసుకునే దాకా అయినా ఉండు. ఆవిడ పుణ్యమా అని నువ్వు చేయాల్సిన పని అంతా ఆవిడే చేస్తోంది" అంది చిన్నమ్మ, సైరంధ్రి నుద్దేశించి.

వారం రోజుల తరువాత ఓ ఉదయాన సైరంధ్రి తనని నిద్రలేపింది. "మీ నాన్నకి భుజానికి మందు కావాలి, తెచ్చి పెడతావా?" అంది వచ్చీ రాని తెలుగులో.

"ఎక్కడి నుంచి తేవాలి?"

"జయపూర్ నుంచి. మార్కండేయ మహంతి పాడేరు వెళుతున్నారు. లాటాఫుట్ బస్సు స్టాండ్ దగ్గర నిలబడితే నీకిస్తాడు."

"ఆయనెవరో నాకు తెలియదు. నేనెవరో ఆయనకి తెలియదు. "

సైరంధ్రి నవ్వింది. సీత బుగ్గలు పుణికి "నిన్ను పోలిక పట్టడం కష్టం కాదు. ఈ చుట్టు పక్కల అందమైన అమ్మాయి అని కబురు పంపాను" అంది.

సీత నవ్వుకుంది. టౌన్‌లోకి వెళుతున్న రాళ్ళ లారీ ఎక్కింది. టౌన్ షిప్పుకి ఇరవై నాలుగుకిలోమీటర్లు లాటాఫుట్ జంక్షన్.

"ఎలా ఉన్నాడు మీ నాన్న?" అడిగాడు డ్రైవర్ జెనా. ఆ చుట్టుపక్కల ఎవరికీ ఏం జరిగినా అందరికి తెలుస్తుంది. అదో చిన్న ప్రపంచం.

జెనాకి అరవయ్యేళ్ళుంటాయి. దగ్గర దగ్గర ముందు పళ్ళు దాదాపు అన్నీ ఊడిపోయాయి. సీత భుజాల చుట్టూ చెయ్యి వేసి, "నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా? మా ముసిల్దాన్ని వదిలేస్తాను" అన్నాడు.

"ముందు వదిలేసిరా" అంది సీత నవ్వుతూ. పిడుగు పడ్డట్టు నవ్వాడు.

నాన్నకివ్వమని పర్లాకమిడి నుంచి తెచ్చిన పచ్చి వక్క పొట్లం సీతకిచ్చి, లాటాఫుట్ దగ్గర దింపేసి "మరో గంటలో రెండో ట్రిప్పు ఉంది. పనయిపోతే ఇక్కడే ఉండు. తీసుకుపోతా" అన్నాడు.

మార్కండేయ మహంతి బస్సులోంచే చెయ్యి ఊపాడు. అరటి ఆకులో చుట్టిన పొట్లం చేతిలో పెట్టాడు. నోట్లో కారా కిళ్ళీ ఉంచుకుని ఒరియాలో చెప్పిన వాక్యాలేవీ సీతకు అర్థం కాలేదు. అర్థమయ్యేట్టు చెప్పాలని ఆయనా ప్రయత్నించలేదు. బస్సు కదిలిపోయింది. అన్నమాట ప్రకారం జెనా లారీ రాలేదు. మసక చీకటి అలుముకుంటోంది. మరో పావుగంటలో టౌన్ షిప్పులో కెళ్ళే విశాఖపట్నం బస్సు వస్తుందన్నారు.

సీత పరాకుగా నిలబడి ఉండగానే ఓ కారు రోడ్డు మీది నుంచి దూసుకుపోయింది టౌన్ షిప్పు వైపు. కారుని సీత గమనించలేదు. వందగజాలు ముందుకుపోయిన కారు కీచుమని శబ్దం చేస్తూ ఆగింది.

సీత గమనించలేదు. కారున్నట్టుండి వెనక్కు ప్రయాణించింది. సీత గమనించలేదు. రేర్ వ్యూ మిర్రర్‌లో నిర్ఘాంతపోయిన రెండు కళ్ళు ఆమెని తదేకంగా గమనిస్తున్నాయి. సీత గమనించలేదు. అబ్బురపాటుతో ఓ మొహం కారులోంచి బయటికి వచ్చింది. మొదటిసారిగా సీత గమనించింది. ఆమె గుండె ఆగి పోతుందా అని అనిపించింది. ఒక్కసారి తుళ్ళిపడింది. రెండున్నర సంవత్సరాల కిందట చూసిన మొహం తనని పలకరిస్తోంది. మైనర్ బాబుని చాలా కాలం తరువాత చూస్తోంది. జుత్తు గాలికి ఎగురుతోంది. ఎక్‌లెయిర్ సెంట్ పరిసరాల్ని చుట్టేస్తోంది. ముందుకు సాగిన కారు తన కోసం వెనక్కి వచ్చిందని గ్రహించడానికి సీతకి కాస్సేపు పట్టింది. అతను తనతో మాట్లాడుతున్నాడని గ్రహించడానికి మరికాసేపు పట్టింది. రెండున్నర సంవత్సరాల క్రితం తనని సన్నీబాబు "హాయ్" అని పలకరించాడు.

"కెన్ ఐ గివ్ యూ లిఫ్ట్ మామ్!"

మాటలు చెవులదాకా పోవడం లేదు.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ!"

సీత ఇంకా అతన్నే దిగ్భ్రమతో చూస్తోంది.

"హల్లో ఆర్ యూ దేర్?"

సీత తేరుకుంది. ఈ రెండేళ్ళలో తన జీవితంలో, తనలో చాలా మార్పులు జరిగాయి. సన్నీబాబు తనకిలా తటస్థపడటం ఆశ్చర్యమే కాని, అలాంటి వాళ్ళతో మాట్లాడటం కొత్తకాదు.

"హలో!" అంది సీత. మాట బయటికి రాలేదు. పెదాలు కదిలాయి.

"టౌన్ షిప్పుకి వెళుతున్నారా?"

తలూపింది.

"వెయిటింగ్ ఫర్ ది బస్?" తలూపింది." నేను లిఫ్ట్ ఇవ్వనా?"

"నేను, నేను.. మీకు శ్రమ..?"

"ఇటీజ్ ఎ ప్లెజర్. నా కారుంది చూశారూ? అందమైన వాళ్ళని చూస్తే కానీ ఆగదు. అందం దాని వీక్‌నెస్."

"దాని ఓనరుకు కూడా"

సన్నీ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"మీకు నేను తెలుసా?"

"ఈ చుట్టుపక్కల ఎవరిని అడిగినా మీ గురించి, మీ కారు గురించి చెప్తుతారు."

సన్నీ పగలబడి నవ్వాడు. అలా నవ్వడం చాలా ముచ్చటగా కనిపించింది సీతకి. అంత దగ్గరగా సన్నీని చూడలేదు. మెడలో తాడు పేనినట్టున్న దళసరి బంగారు గొలుసు, దాని చివరన ఎస్ అనే ఇంగ్లీష్ అక్షరం.

"గెటిన్" అని కారు తలుపు తెరిచి పట్టుకున్నాడు. సీత కారెక్కింది. జీవితంలో ఏదో తెలీని కొత్త ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టినట్టుంది. వెనక సీట్లో బిస్కెట్ పాకెట్లు, ఆపిల్ పళ్ళూ, ఓ స్కాచ్ సీసా, లేడీస్ వేనిటీ బాగ్, ఓ పింక్ కార్డిగాన్, వెనక సీటు మీదే జలతారు చెప్పులూ... వాటిని సీత చూస్తోందని గమనించాడు సన్నీ.

"సారీ అవన్నీ నేను.."

సీత నవ్వింది. "అబ్బే ఆడవాళ్ళ వస్తువులున్నాయని ఆశ్చర్యపోవడం లేదు. ఆవిడ లేదని ఆశ్చర్యపోతున్నాను. అంతే!"

"ఇలా మాట్లాడే ధైర్యం, ఆలోచన ఎక్కడి నుంచి వచ్చాయి?" సన్నీ నవ్వాడు.

"రాత్రి కారుకి ఆక్సిడెంటయింది. కుడి చేతి వేపు లైట్ పోయింది. జయపూర్ వెళ్ళి రిపేర్ చేయించుకు వస్తున్నాను..."

ఈ రెండేళ్ళు ఎందుకు చదువుకోవాలనుకున్నదో ఇప్పుడు అర్థమైంది. ఎందుకు ఇంగ్లీషు నేర్చుకోవాలనుకున్నదో ఇప్పుడు తెలిసి వచ్చింది. తన హెయిర్ స్టైల్, తన స్కర్ట్, తనలో వచ్చిన మార్పు అంతటికి ఈ పక్కగా కూర్చున్న వ్యక్తిమీద కసి తీర్చుకోవడమే పరాకాష్ట. అవును. ఈ కారులో ప్రయాణం ఆ ఛాలెంజ్‌కి ప్రారంభం.

"యూ ఆర్ బ్యూటిఫుల్!" అన్నాడు.

ఆ మాటలు తనకి వినిపించాయి. అయినా మళ్ళీ చెప్పించుకుంది.

"ఊఁ?"

"యూ ఆర్ బ్యూటి ఫుల్.."

నవ్వింది సీత.

"ఐ నో అయామ్ బ్యూటిఫుల్" అంది.

ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది ఈ అహంకారం? *లేనిది ఉన్నట్టు భావించడం ఆత్మ వంచన, లేనిది ఉన్నట్టు చెప్పుకోవడం అహంకారం! ఉన్నది ఉన్నట్టు భావించడం ఆత్మ విశ్వాసం.*

సన్నీ దారిని ఎక్కువగా చూడటం లేదు. కారు దూసుకు నడుస్తోంది. ఆ వేగం మట్టుకు కారుది కాదు. అతని గుండెదని తనకి తెలుస్తోంది.

"రోడ్డువైపు చూసి కారు నడపండి" అంది.

"ఇంత అందమైన అమ్మాయిని ఈ ప్రాంతాల్లో చూడలేదు" అన్నాడు. ఉన్నట్టుండి "కోక్" అంటూ వెనక సీట్లో సీసా అందుకొకని, డాష్ బోర్డ్ పక్క నున్న బిల్డిన్ ఓపెనర్‌తో సీసా తెరిచి చేతికి అందించాడు.

సీత అందుకుంది. ఎన్నో అడగాలని, ఏవేవో మాట్లాడాలని సన్నీ ఉత్సాహపడుతున్నాడనీ తెలుస్తోంది.

"మీ పేరు..?"

ఏది జ్ఞాపకమున్నా లేకపోయినా ఆ రోజు సన్నీ పలకరింత, "ఎర్రసీత" అన్న పేరు వినగానే దొరసాని నవ్వుకు వంతగా సన్నీ నవ్వడం అన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి. పేరు చెప్పడానికి సిద్ధంగానే ఉందిప్పుడు.

" వైయ్యస్" అంది.

"వైయ్యస్.. వైయ్యస్... నైస్ నేమ్!" సీత నవ్వింది. అతని మీద పగ తీర్చుకుంటోంది.

"వైయ్యస్ అంటే ఏమిటి?"

మళ్ళీ కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ చెప్పింది. "ఎర్రసీత"

"ఎర్ర - సీత.. ఎర్రసీత" నవ్వాడు. పేరు ఎర్రసీత అయినందుకు నవ్వలేదు సన్నీ. ఎర్ర సీతని వైయ్యస్‌గా మార్చినందుకు, అభినందన పూర్వకంగా నవ్వాడు. సభ్య ప్రపంచంలో ఎంతటి ఆత్మ వంచన ఉంది! "విచిత్రం.. అతనికి ఏ కోశానా పరికిణి కట్టుకుని చెట్ల మధ్యనుంచి పరిగెత్తే అలనాటి ఎర్రసీత గుర్తురాలేదు పైగా ఎర్రసీత అని చెప్పాక ఆమె పట్ల గౌరవం అతని కళ్ళల్లో కించిత్తు తగ్గలేదు.

"ఎక్కడుంటారు?"

"ప్రస్తుతం విజయ నగరంలో చదువుకుంటున్నాను."

"గ్రాడ్యుయేట్."

"డిగ్రీలు లేని గ్రాడ్యుయేట్.."

"ప్రాజెక్టు టౌన్ షిప్ లో ఎవరైనా ఉన్నారా?:

"మా అమ్మా నాన్నా. నాన్న ఒనకఢిల్లీలో పవర్ హౌస్ దగ్గర పనిచేస్తాడు. లేబర్.."

ప్రశ్నలు అడుగుతున్నాడే కాని, సమాధానాలు అతని మనస్సుదాకా వెళ్ళటం లేదు. తన నిజాయితీని కసిగా ప్రదర్శిస్తోంది సీత. వీలయినంత వరకు అతనిని ఆక్రమించుకున్న మత్తు పరదాలని చింపివేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. అలా చిరగనందుకు ఆశ్చర్యం కలగలేదు. గర్వంగా కూడా ఉంది. తనలో మోసం లేదు. ముసుగు లేదు. రెండేళ్ళ కిందటి ఎర్రసీత వైయ్యస్ అయే వరకూ ప్రయాణం చేసిందంతే!

టౌన్ షిప్ కి వచ్చేసరికి చీకటి పడింది

"నేను రాధారీ బంగళాలో ఉంటున్నాను."

"నాకు తెలుసు."

"అక్కడ...."

"మరో దొరసాని ఉంటుందనీ తెలుసు. ఈసారి అమ్మాయి పేరేంటి?"

"మంజూ"

"ఒకప్పుడు నా పేరు విని నవ్వినమ్మాయి ఎవరో మీకు గుర్తుండకపోవచ్చు."

నవ్వాడు సన్నీ. తన బలహీనతల గురించి చెపితే సిగ్గుపడే మనస్తత్వం కాదతనిది. పైగా ఒక అమ్మాయి వాటిని అర్థం చేసుకోవడం తన లక్ష్యానికి దగ్గర తోవ.

టౌన్ షిప్ కనుచూపు మేరకు వచ్చిందనగా సీత చేతి మీద చెయ్యి వేశాడు సన్నీ. చీకట్లో అతను సన్నగా ఈల వేస్తున్నాడు. సీత నవ్వుకుంది. తన చేతి మీద చెయ్యివాలడం ఇంత ఆలస్యం చేశానేమిటా అనుకుంది. తను చెయి వెనక్కి తీసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు.

తన చేతిని సీత తోసివేయలేదని సన్నీకి కూడా అర్థమవుతోంది. సన్నీ నవ్వుకున్నాడు అంతకుమించి ఆనందించాడు. అతని కారులో, గౌరవించే స్థాయిలో కూర్చుని ఊళ్ళోకి ప్రయాణం చేయడం సీత మనస్సులో అందమయిన కల. అయితే 'కల' అంత వరకేనా?

సన్నీ సీత ఇంటి ముందు కారాపాడు. సీత వెంటనే దిగలేదు. ఊళ్ళో అందరికీ సన్నీ తెలుసు. అతని చరిత్ర తెలుసు. అతని కారు తెలుసు, అంతకు మించి సీతని తెలుసు. అయితే సన్నీ కారులో సీత రావడం తెలీదు.

"మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుస్తారు?" అన్నాడు.

"ఎప్పుడు కలవమంటారు?"

ఈజీ - ఈజీ - పల్లెటూరి అమ్మాయిలతో పరిచయం చాలా ఈజీ.

"సాయంకాలం?"

"బాగా చీకటి పడ్డాక?"

"ఓ.కె."

"రాధారి బంగళాలోనా?" సీత నవ్వింది. సన్నీ నవ్వాడు.

"మరి మంజూ"

"మధ్యాహ్నం పంపేస్తాను"

సీత అతన్ని చూసి నవ్వింది. "నాకు తెలుసు, మీరు పంపెయగలరని" అంటూ కారు దిగింది. సన్నీ కారు దిగి ఆమెకి చెయ్యి ఊపాడు. అందరూ తనని చుశారో లేదో రూఢి చేసుకుంది సీత.

ఆ సాయంకాలం చాలా ఆలశ్యంగా చీకటి పడింది. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం తిట్టుకుంటున్న మంజూని మరో వెయ్యి రూపాయలు ఎక్కువ ఇచ్చి విశాఖపట్నం బస్సు ఎక్కించాడు.

ఆ రోజు చాలా సుళువుగా చీకటి పడింది. కోరి కల్పించుకుని సైరంధ్రిని పక్కకి తోసి వంట చేసింది సీత. తనే స్వయంగా తండ్రికి కట్టుకట్టింది. ఉప్పూ కారం సరిగా లేని వంటని తింటూ చిన్నమ్మ, సైరంధ్రీ నవ్వుకున్నారు.

"అమ్మకి నువ్వు ఇంత సాయం చేస్తే నేను ప్రాజెక్టుకి పోతాను" అంది సైరంధ్రి.

ఆ సాయంకాలం ఒకటి రెండుసార్లు సన్నీ కారు ఆ ఇంటి చుట్టూ తిరిగింది. ఆ సాయంకాలం నాలుగయిదు సోడాలు ఎక్కువ రవాణా అయాయి బంగళాకి.

ఆ సాయంకాలం సన్నీ శరీరంలో రగిలే ఆకలి తెలుసు సీతకి. తన శరీరంలోనూ ఏదో మూల ఆ ఆకలి ఉంది. అంతకంటే సన్నీని హింసించడంలో ఆ ఆకలి ఎక్కువ తీరింది.

నులక మంచం మీద సైరంధ్రి పక్కలో పడుకుని ఆమె చేత తన కర్థం కాని పాటలన్నీ పాడించుకుంది సీత. ఓ రాత్రికి తనకీ నిద్రపట్టలేదని గుర్తొచ్చింది. బయటికొచ్చి నాలుగడుగులు వేసి చూసింది. రాధారీ బంగళాలో దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

వెనక్కి వచ్చి సైరంధ్రి మీద చెయ్యి వేసుకుని పడుకుంది.

మరునాడు తెల్లవారు ఝామునే ఒనకఢిల్లీ బయలు దేరిన సైరంధ్రితో తనూ వస్తానంటూ వెంటబడింది సీత.

పవర్ హౌస్ నుంచి బయటి కొచ్చి కాలువలు కట్టే మచ్ఖండ్ నది, ఎక్కడో దక్షిణ అమెరికా లోయల్లాగ కనిపించే కొండల మధ్య మాయమయ్యే సన్నటి నీటి ప్రవాహం. చిన్న రామమందిరానికి రంగులు వేస్తున్న ఆచారి గారి భార్య పగలే ఒళ్ళు విరుచుకుని మత్తు నిద్రపోతోంది ఒనక ఢిల్లీ.

ఆ ఉండడం నాలుగు రోజులు ఉండిపోయింది. ఈ నాలుగు రోజుల్లో నలభై సార్లు సన్నీ గురించి ఆలోచించి ఉంటుంది. మరి సన్నీ? చిన్నమ్మ వచ్చి పలకరించి కూతుర్ని తిట్టింది. "ఎనాళ్ళు ఉండిపోతావు. నేనొక్కదాన్నే పని చేసుకోలేకపోతున్నాను" అని.

"నాకిక్కడ నూట పాతిక రావాలి. తీసుకుని తెల్లారుతూనే వస్తాను సీతతో" సైరంధ్రి చెప్పింది చిన్నమ్మతో.

ఆ సాయంత్రం చీకటి పడే వేళకి, ఒనక ఢిల్లీ తొందరగా నిద్రపోయే సమయానికి, రామమందిరం మలుపు తిరగగానే సీత భుజం మీద చెయ్యి పడింది. సీత తుళ్ళి పడింది. అటు తిరగక ముందే ఆ చెయ్యి బలంగా తన భుజాన్ని పట్టుకుని కారు సీటు మీదకి తోసేసింది. కారుకి అటు తిరిగి వచ్చి సన్నీ డ్రైవింగ్ సీటులో కూర్చున్నాడు.

సీతకి ఆశ్చర్యం కలగలేదు. సన్నీ ముఖంలో కోపం తెలుస్తోంది. తన కోసం నాలుగు రోజులూ, ఇరవై కిలో మీటర్లు వచ్చినందుకు ఆనందపడి పోయింది.

కారును డుడుమా ఆనకట్ట వేపు తిప్పాడు. కొండ సొరంగంలోంచి నీళ్ళు దూసుకు వస్తున్నాయి.

"నేను బంగళాకి రావాలని అనుకోలేదు" అంది సీత

"వస్తావని ఎదురు చూడలేదు"

"మరి మంజూని ఎందుకు పంపేశారు?"

"వస్తే మంజూ అడ్డుకాకూడదని"

"యూ ఆర్ ఎ బాస్టర్డ్!" అంది సీత.

సన్నీ ఆమెని దగ్గరకి లాక్కొని పెదాలు కందిపోయేంత గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు, సీతకి ఆశ్చర్యం కలగలేదు. ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయమల్లా తనూ ఆ క్షణానికై ఎదురు చూస్తోందని. ఆమె చేతులూ అతని చుట్టూ బిగుసుకున్నాయి.

జీవితమంతా ఆ అనుభవం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లు కారు వణికింది - చీకటిలో కొండ చరియలోంచి దూసుకు వస్తున్న నీటి ప్రవాహం చప్పుడూ, దూరంగా ఆంధ్ర రాష్ట్రం వేపు కొండల మీద చెట్లని తగులబెడుతున్న మంటలూ, కీచురాళ్ళ శబ్దాలూ - సీతకి ఇది ఎదురు చూస్తున్న ఆనందం.

నలిగిపోయిన శరీరం మీద నలిగిపోయిన బట్టల్ని సరి చేసుకుంది. జుత్తు చుట్టూ నల్లటి ప్లాస్టిక్ రింగు తిప్పుకుంది.. ముందు సీట్లోంచి కోక్ తెరిచి ఇచ్చాడు. కారు వెలుగులో అతని కింద పెదవి మీద చిట్లి కారిన రక్తం మరకని తుడిచింది.

టౌన్ షిప్‌కి శివారులో కారు ఆపాడు సన్నీ.

సీత కారు దిగింది. చెయ్యిపట్టుకుని - "థాంక్స్" అన్నాడు.

వెళ్ళబోతున్న సీత వెనక్కి తిరిగి అతని ముఖంలోకి చూసింది. సన్నీ కళ్ళల్లో తృప్తీ, కాస్తపాటి గర్వం కనిపించాయి. ఒక్క అడుగు ముందుకు వేసి చాచి చెంప దెబ్బ కొట్టింది. ఆ శబ్దం చీకట్లో టౌన్ షిప్ అంతా ప్రతిధ్వనించింది తుపాకి పేలినట్లు.

"నేను మంజూ, డాలీ, లైలా, జిమ్మీ కాదని గుర్తుండటానికి" అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

సన్నీ ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ దెబ్బకీ, ఆ బలానికి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. అయినా ఆమెలో గర్వం, హుందా అతనికి ఆకర్షణీయంగా కనిపించాయి. పుట్టి బుద్ధి ఎరిగాక ఎవరూ తనని కొట్టలేదు. సీత కొట్టినందుకు కోపం రాలేదు. దూరంగా చీకట్లోకి నడిచి వెళుతున్న సీత మరింత ఎత్తుగా, గొప్పగా కనిపించింది సన్నీకి.

మర్నాడు సైరంధ్రి మొదటి బస్సుకే వచ్చేసింది. "రాత్రంతా నీ కోసం ప్రాజెక్టంతా తిరిగాను. చెప్పకుండా వచ్చేశావేం?" అంది సీతతో.

సీత ఏమీ చెప్పలేదు. ఎక్‌లెయిర్ పట్టి పీడిస్తున్న క్రితం సాయంకాలం స్కర్టుని ఉతుక్కొంటోంది. జాలయ్య ఇప్పుడు భార్య సాయంతో మంచం మీద కూర్చున్నాడు.

రోజూ నిషిత్ నాయక్ ఇంటికి వెళ్ళి ఇంగ్లీషు పేపరు చదవడం అలవాటు చేసుకుంది సీత. నిషిత్ నాయక్‌కి భార్య లేదు. విధవరాలయిన చెల్లెలు ఉంది. ఆమె పేరు ప్రీతి లత. ఆమెకి ప్రతి రోజూ కొత్త రకం 'రెసిపీ'లు చెయ్యడం నేర్పింది సీత. ప్రతిఫలంగా అమెరికా నుండి దిగుమతి అయిన నిటెడ్ బ్రాలు సీతకి ఇచ్చింది. విజయనగరాన్నీ, అక్కడ అలవాటు చేసుకున్న నాగరిక జీవనాన్ని కాస్తయినా రుచి చేసే విడిది నిషిత్ నాయక్ ఇల్లు. అక్కడ మైకేల్ క్రిస్టన్, డిస్ క్లోజర్, రాబర్ట్ టాడ్‌లమ్ 'దిరోడ్ టు ఒహామా' ఎరిక్ సెగాల్ 'లవ్ స్టోరీ' రాబర్ట్ కుక్ 'హార్మ్‌ఫుల్ ఇన్ టెంట్' వగయిరాలన్నీ చదివింది.

డుడుమా దగ్గర సంఘటన సీతకి సంబంధించినంత వరకూ అడివిలో ఎక్కడో ఎప్పుడో పూచిన బంతి పువ్వులాంటిది. మరో పువ్వు పూయాలని ఎదురు చూడనూ లేదు, అనిపించనూలేదు. వ్యక్తిలో సహజంగా, జాగ్రుతంగా ఉన్న సంస్కారమేదో చదువుతో, లోక జ్ఞానంతో మరింత బలపడింది. ఆ తర్వాత ఒక్కసారి కూడా సీత సన్నీ గురించి ఆలోచించలేదు. ఓ గొప్ప ఛాలెంజ్‌ని చేపట్టాక - అతి శ్రమతో విజయాన్ని సాధించాక వచ్చిన పూర్తి 'ఆటవిడుపు'లాంటిది ఆమె స్థితి. అపురూపంగా ఎదురు చూసి కలలు గని, తపించాక దక్కిన అనుభూతితో అన్ని ఆలోచనలూ సడలి పోయిన నిర్లిప్తత ఆమెది.

ఏడు రోజుల తర్వాత నిషిత్ నాయక్ ఇంటికీ టౌన్ షిప్‌కీ మధ్య దారిలో కారు నిలుపుకుని సన్నీ ఎదురు చూస్తున్నాడు. కారుని అనుకుని నిలబడి ఉన్నాడు.

చూసి "హల్లో" అని పలకరించింది సీత.

కారు తలుపు తీశాడు. సీత నవ్వింది. కాదు నవ్వుకుంది. సుతారంగా కారు తలుపు మూసి "ఇంకా ఇక్కడేం చేస్తున్నారు? మీరు వెళ్ళిపోయారనుకున్నాను"

"వెళ్ళిపోతాననుకున్నావా?"

"సాధారణంగా ఈ బంగళాలో మీరుండేది ఒక్క రాత్రేగా?"

"ఇది సాధారణం కాదు."

సీత పెదాలు బిగుసుకున్నాయి.

"వైయ్యస్, నన్నెందుకు తప్పించుకు తిరుగుతున్నావు?"

సీత మాట్లాడలేదు.

"ఆ తర్వాత - నిజం చెప్పు - నన్ను కలుసుకోవాలనిపించలేదా?"

సీత కళ్ళల్లోకి రక్తం దూసుకుంది.

"చూడు మిష్టర్ సన్నీ - ఓ సాయంకాలం సెక్స్ కారణంగా మనిద్దరి మధ్యా మరిచిపోలేని ప్రేమ, విరహం, కోరిక -"

మాట పూర్తికాలేదు - "అంతా ట్రాష్ - నేను సినిమా కబుర్లు చెప్పడానికి సిద్ధంగా లేను" సన్నీ నవ్వాడు. "కమాన్ వై, ఆ రోజు.. నీకు ఇష్టం లేదంటావా?"

"స్టాపిట్!"

సన్నీ సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"లుక్ సన్నీ, నీకు ఆడది కొత్తేమో కాని, సెక్స్ కొత్తకాదు. నాకు అన్నీ కొత్త, ఓకే. నీకు ఓ సాయంకాలం సరదా రొటీను. నాకు కాదు. నీకు ప్రేమ కబుర్లు, విస్కీ సీసాలూ, మంజూలు, వాళ్ళతో సరసాలు - సారీ ఇవన్నీ నాకు సంబంధించిన విషయాలు కావు. ఐ డోంట్ కేర్ - గుడ్‌బై"

ముందుకు నడిచింది. చర చరా, ఆమెతో నడవబోయి అంతలో కారెక్కి ఆమె కంటే ఫర్లాంగు ముందు కారు నడిపి, ఆగి వెనక్కి ఆమెకి ఎదురుగా నడిచి వచ్చాడు. "వై - ఐ వాంట్ యూ - ఐ లవ్ యూ" అన్నాడు.

సీత నవ్వింది. పగలబడి నవ్వింది "ఈ మాటల అర్థం నాకు చాలా కాలం తెలీదు సన్నీ. ఇప్పుడవన్నీ బూతు మాటల్లాగ వినిపిస్తాయి. ఆ రాధారీ బంగళాలో గోడల్నడిగినా నువ్వు డజన్ల కొద్దీ అమ్మాయిల్తో చెప్పిన ఈ మాటలు ప్రతిధ్వనిస్తుంటాయి. వద్దుసన్నీ - నీ మనస్సులో నిజాయితీ ఉన్నా - ఆ నిజాన్ని స్పష్టంగా చెప్పే మాటలు నీ దగ్గర లేవు - కారు వేడెక్కింది. అమ్మాయి లేకుండా బంగళాలో ఉండడం ఇదే మొదటి సారేమో! గోటు వైజాగ్, బై!"

కారు దాటి వెళ్ళిపోతున్న సీతని చూసి, "యూ బిచ్!" అని అరిచాడు. సీత ఆగింది. వెనక్కి తిరిగి రెండడుగులు వేసింది.

"ఇది నిజాయితీగా నీ నోట్లోంచి వచ్చిన మొదటి మాట. ఈ భాష నీది" కారు లోపల చెయ్యి పెట్టి ఇగ్నీషన్ ఆపి "చూడు సన్నీ. మంచి చెడూ తెలీని రోజుల్లో 'కల్లు' రుచి ఎలా ఉంటుందో చూడాలనిపించింది. ఆ చాపల్యం అప్పటిది. ఎర్ర సీతది, ఇప్పుడు ఈ వైయస్‌కి కల్లు ఎవరు తాగుతారో తెలుసు ఎందుకు తాగుతారో తెలుసు. నీమీద నాకు కోపం లేదు. లీవ్ మీ ఎలోన్" అంది.

రెండడుగులు వెయ్యగానే బలంగా సన్నీ చెయ్యి ఆమె భుజం మీద పడింది. చుట్టూ చూసింది. డుడుమాలో లాగే చీకటి కారు చుట్టూ ముసురుకుంది. డుడుమాలో లాగే సన్నీ వేళ్ళు ఒణుకుతున్నాయి. డుడుమాలోలాగే ఆమె శరీరంలో రక్తం వేడెక్కింది. అయితే ఈ శరీరానికి కోరిక అప్పటి అలవాటు. దాన్ని తొక్కిపెట్టడం ఆమె సంస్కారం నేర్పింది.

"వద్దు సిన్న బాబూ - నేను అడివిలో గేదెలు కాసిన దాన్ని - విస్కీ గ్లాసు పట్టుకున్న చేతులు నాతో పోటీ పడడం కష్టం" అని అతని చెయ్యి మెల్లగా తప్పించి, చీకట్లోకి నడిచిపోయింది.

ఆ చీకటి తనకి బాగా అలవాటయిన చీకటి. దారి వెతుక్కోవలసిన అవసరం లేదు, తెలుస్తోంది.

7

త్రివేండ్రం నుంచి మాలేకి విమానంలో గంట ప్రయాణం. ఎయిర్ బస్ సీట్లో కూర్చున్న పాసింజర్ సిబ్బందికి పరిచితుడే! అంతేకాదు. పక్క సీట్లో మరో అమ్మాయి. ప్రతీసారీ మరో అమ్మాయి ఉండటమూ సిబ్బందికి పరిచయమే! అయితే ఈసారి సన్నీ ఒక్కడే ఉన్నాడు. ఎప్పుడూ ఉండే సరదా మూడ్ లో లేడు. పక్కన అమ్మాయి లేదు. విమానం లేస్తూనే హోస్టెస్ జోసఫిన్‌ని పిలిచాడు.

"నాకు స్కాచ్ కావాలి" అన్నాడు.

"కానీ బాస్.. హార్డ్ లిక్కర్ సర్వ్ చెయ్యడానికి.."

"నీ కంటే నాకు రూల్స్ బాగా తెలుసు. సన్నీ అడుగుతున్నాడని కెప్టెన్‌కి చెప్పు."

సరైన మూడ్‌లో లేడని గ్రహించింది జోసెఫైన్. ఆకాశంలోకి విమానం లేవగానే గ్రాంట్స్ సన్నీ చేతికి వచ్చింది. ఆన్ రాక్స్, గటగటా తాగి మరొకటి అడిగాడు. జోసెఫైన్ నవ్వుకుంది.

"గర్ల్ ఫ్రెండ్ మోసం చేసిందా బాస్?" అంటూ గ్లాసు అందించింది. మొదటి సారిగా సన్నీ ముఖంలో కాస్తపాటి ప్రసన్నత వచ్చింది.

"గర్ల్‌ఫ్రెండ్ కావడానికి ఒప్పుకోవడం లేదు బిచ్" అన్నాడు.

"సుఖానికి అర్థం తెలీని మనిషి.. పూర్ డార్లింగ్.." అంది.

గ్రాంట్స్ తలలో నరాల్ని సవరిస్తోంది. మెదడులో చాలా సమస్యల్ని సర్ది పెడుతోంది. చాలా చిక్కు ప్రశ్నలకి దగ్గరి తోవల్ని సూచిస్తోంది. విమానంలాగే మనసు క్రమంగా ఆకాశంలోకి లేచింది. గంట ప్రయాణంలో ఎప్పుడూ రెండు పెగ్గులు తాగలేదు. మూడో గ్లాసు చేతిలో పెట్టి, "ఫర్ పీస్ ఫుల్ స్టే బాస్!" అంది జోస్ఫైన్ చెవిలో. ఆమె కళ్ళలోకి కృతజ్ఞతతో చూశాడు. జోస్ఫైన్ తనకు దాదాపు నాలుగు సంవత్సరాలుగా తెలుసు. ఆరేళ్ళ క్రితం యు.పి పైలెట్‌ని చేసుకుంది. ఆకాశంలో విమానాల్ని నడిపే భర్త నేల మీద కారుని నడపలేకపోయాడు. నాలుగేళ్ళ కూతురితో కారు ప్రయాణం చేస్తూ ఆక్సిడెంట్‌లో ఇద్దరూ పోయారు. అప్పటికి జోస్ఫైన్‌కి ఆరోనెల. రెండు నెలలు సైకిక్ వార్డులో ఉంది. ఒక నెల ముందుగా పుట్టిన కొడుకుని ఇన్‌క్యుబేటర్‌లో ఉంచారు. వాడి పేరు కెప్టెన్‌కపూర్ అని పెట్టింది. తర్వాత క్రమ క్రమంగా కోలుకుంది.

"కెప్టెన్ ఎలా ఉన్నాడు?" అన్నాడు సన్నీ. పనంతా పూర్తి చేసుకుని పక్కన కూర్చున్న జోసఫైన్‌తో.

"బాస్టర్డ్, ఇప్పట్నించి విమానాలు నడుపుతానంటాడు. ఇంట్లో ఉన్న నడిచే వస్తువులన్నీ దాచేశాను." అంది.

"నువ్వా నడుస్తావుగా?"

"బాస్.. వాడు వాళ్ళ నాన్న అడుగు జాడల్లో నడవకూడదు."

"ఏం చేస్తావు వాడిని?"

"టీచర్"

ఆశ్చర్యపోయాడు. మనిషి దుఃఖం నుంచి కోలుకోవడానికి రకరకాల మార్గాలు ఆలోచించుకుంటాడు. కానీ రూఢయిన విషయం ఏమిటంటే కోలుకుంటాడు. కోలుకోకపోతే బతకలేడు.

విమానం దిగుతోంది లేత ఆకుపచ్చటి ద్వీపాలు నేల మీద చుక్కల్లాగా కనిపిస్తున్నాయి. పొరపాటు... సముద్ర మధ్యంలో చుక్కల్లా కనిపిస్తున్నాయి. హిందూ సముద్రపు బుగ్గన చుక్కలాగే ఉంది మాలే. 1600 ద్వీపాలు. అందులో దాదాపు 700 ద్వీపాల్లో నర సంచారం లేదు. ఆకుపచ్చ నీటి తెరలా ఉన్న సముద్రం మధ్యని కొండ చిలువలా నల్లటి చార. అదే హుల్ హులే ద్వీపం. రన్ వే మీద విమానం పాకింది. రన్‌వే, ఎయి పోర్టు ఒక్కటీ ఓ చిన్న ద్వీపం. అక్కడికి కాస్త దూరంగా కనిపించేదే మాలే ముఖ్యపట్టణం. ఆ ద్వీపం వైశాల్యం 1.65 కిలో మీటర్లు, ఎటు అరగంట నడిచినా సముద్రం దగ్గరికే చేరుతాం.

ఎయిర్ పోర్టు బయటికి రాగానే షుక్రీకి సమాచారం వస్తుంది. సన్నీ వస్తున్నాడంటే అతనితో ఎవరో ఒక అమ్మాయి వస్తున్నట్టు లెక్క. అతను రాగానే స్పీడ్ మోటార్ బోట్ సిద్ధంగా ఉంచుడు. ఆయన కిష్టమైన బోటు మాలే క్వీన్ - 1.

ఈసారి ఒంటరిగా వచ్చాడు - అదీ చెప్పా చెయ్యకుండా

"బాస్! ఫోన్ కాల్ లేకుండా.."

"షుక్రీ! వెంటనే వెళ్ళాలి."

"హన్సస్‌కి ఫోన్ చేస్తాబాస్. కానీ బియాదూలో జపాన్ బృందం ఉంది. ఖాళీ ఉందో లేదో మీ నంబరు కాటేజీ.."

"ఈ సారి విల్లి వారులో ఉంటాను."

షుక్రీ ఆశ్చర్యపోయాడు. సన్నీ ఎప్పుడూ బియాదూ ద్వీపంలో ఉంటాడు. అది ఇరవై మూడు ఎకరాల ద్వీపం. ఒకటో నంబరు కాటేజీ ఓ పక్కకి ఉంటుంది. రెస్టారెంటుకీ బార్‌కి దగ్గర. సన్నీకి అది ఫేవరెట్ కాటేజీ. కానీ ఇవాళ మొదటి సారిగా విల్లివారులో...

విల్లివారు పన్నెండు ఎకరాల చిన్న ద్వీపం అయితే చక్కటి టెన్నిస్ కోర్టు. బిలియర్డ్స్, బాడ్ మింటన్ కోర్టులున్నాయ్. మంచి బార్, రెస్టారెంటు ఉన్నాయి. ఎటు చూసినా సముద్రం మధ్య ఉన్నట్టే ఉంటుంది. మాలే క్వీన్ కూడా ఎయిర్‌పోర్టు దగ్గర లేదు. "పాసింజర్స్‌తో పోతాను." అన్నాడు సన్నీ.

స్విట్జర్ లాండ్ నుంచి రాండొల్ఫ్ అనే సివిల్ ఇంజినీరు, రోసలీన్ అనే సెక్రెటరీ ఎక్కారు బోటులో. రోండోల్ఫ్ కంటే రోసలిన్ వయస్సులో పెద్ద. ఆ తేడా తెలుస్తూనే ఉంది. బోటులో ఆమెను వదలకుండా పొదివి పట్టుకున్నాడు. మధ్య మధ్య అతన్ని మత్తుగా ముద్దు పెట్టుకుంటోంది.

సముద్రం నురుగలలో చెయ్యి జాపి ఓ పక్కకు కూర్చున్నాడు. మాలేకి ఎప్పుడూ ఒంటరిగా రాలేదు సన్నీ. ఈ మూడ్‌లో రాలేదు. ఇలా అర్థాంతరంగా రాలేదు.

దూరంగా చిన్న చిన్న ద్వీపాలు పలకరించి తప్పుకుంటున్న స్నేహితుల్లాగా ఉన్నాయి. స్పీడ్ బోట్ దాదాపు గంటన్నర సేపట్నుంచీ ప్రయాణిస్తోంది. అది రంజాన్ నెల. మాలేలో ఎక్కడా ఎవరూ పచ్చి మంచి నీళ్ళు తాగకూడదు. తాగినట్టు తెలిస్తే ప్రభుత్వం అరెస్టు చేస్తుంది. మాలేని పరిపాలిస్తున్నది ముస్లిం ప్రభుత్వం. మాలే ఆదాయమంతా టూరిజం ద్వారానే. కనక ద్వీపాల్లో హాలిడే హోటళ్ళలో బ్రాంది, విస్కీ అనుమతిస్తారు.

దూరంగా విల్లి వారు ద్వీపం కనిపిస్తోంది. బోటులో మాలే మనిషి ఆతృతగా సన్నీ చేతిలోని ఇంగ్లీష్ పేపరు లాక్కొని చదివేస్తున్నాడు. ఎవరయినా టూరిస్టు తెస్తేనే ఇంగ్లీషు పేపర్ వస్తుంది. మాలే ద్వీపంలో నాసిరకం టీవీ ప్రసారాలే వాళ్ళకి గతి. అందుకనే విమానంలో వచ్చే ప్రయాణికుల చేతుల్లో పేపరు వాళ్ళకి అపురూపం.

సన్నీ వస్తున్నట్లు షుక్రీ విల్లీ వారు మేనేజరు హన్సన్ జిత్ సింగ్‌కి సమాచారం అందించాడు. ఒడ్డునే హన్సన్ కొబ్బరి నీటి బొండాంతో, ఎర్రటి మందారాలతో, చిరునవ్వుతో పలకరించాడు.

"సర్‌ప్రైజ్ బాస్" అన్నాడు కొబ్బరి బొండాం అందిస్తూ.

"హన్సన్! చాలా పీస్‌ఫుల్‌గా ఉండే సూట్ కావాలి" అన్నాడు సన్నీ.

"ఎట్వన్స్ బాస్" అంటూ పరిగెత్తాడు హన్సన్. ఎప్పుడూ దంతపు రంగు జోధ్‌పూర్ సూటులో అప్పుడే కోసిన పువ్వులాగా ఉంటాడు హన్సన్. కర్నాటక నుండి రెండేళ్ళ కిందట వచ్చాడు. ప్రతి సంవత్సరం వేసవికి అతని కుటుంబం ఇక్కడికి వస్తుంది. క్రిస్మస్‌కి తను వెళతాడు. సన్నీ వచ్చినప్పుడల్లా చక్కటి స్కాచ్, రెండు మూడు కార్టన్ల సిగిరెట్లు అందుతాయ్ హన్సన్‌కి.

"వాంగ్‌కి చెప్పు నేను వచ్చానని. మధ్యాహ్నం స్పాగట్రా, మష్రూమ్స్, లివర్.."

"వాంగ్‌కి అప్పుడే తెలిసిపోయింది బాస్, లాబ్‌స్టర్ కోసం మనిషిని బియాదూకి పంపారు. మీకేం కావాలో మీకన్నా అతనికే తెలుసు. డోంట్ వర్రీ" అన్నాడు హన్సన్.

గదిలోకి రాగానే షర్ట్ తీసి పక్క మీద విసిరేశాడు. కేరీ బాగ్ కుర్చీలో పారేశాడు సరాసరి బాత్ రూములోకి వెళ్ళాడు.

సన్నీ సూట్ కేసు మాలే బాల్ వాలీ తీసుకు వస్తున్నాడు. అప్పుడే గదిలోకి అడుగుపెడుతున్న హన్సన్ నిశ్చేష్టుడై ఆగిపోయాడు. సన్నీ విసిరేసిన కారీ బాగ్ లోనుంచి రివాల్వర్ మంచం మీద పడింది. ఒక్క క్షణం హన్సన్‌కి నోట మాట రాలేదు. ఈలోగా లోపలికి వచ్చిన వాలీకి మంచం కనిపించకుండా అడ్డంగా నిల్చున్నాడు.

కష్టమ్స్ నుంచి ఎలా తప్పించి తీసుకురాగలిగాడు? చాలా తరుచుగా వచ్చే మనిషిని చూడగానే వదిలేసి ఉంటారు. రివాల్వర్ కష్టమ్స్ అధికారులు చూస్తే సన్నీ గొడవలో పడేవాడు. అయినా సన్నీ ఎప్పుడు సరదాగా గడపడానికే వచ్చేవాడు. అలాంటిది... ఈసారి.. రివాల్వర్‌తో..

"ఎన్నాళ్ళుంటారు బాస్" అడిగాడు బాత్ రూం దగ్గరగా వచ్చి పగలబడి నవ్వి "ఎన్నాళ్ళో తెలీదు హన్సన్, నన్నెవరూ డిస్టర్బ్ చేయకండి వాంగ్ కూడా." అన్నాడు.

సన్నీ అంకుల్ కూడా తెలుసు హన్సన్‌కి.

ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?

హడావుడిగా తన గదిలోకి వచ్చి లోపల్నుంచి తలుపు గడియవేశాడు. ఫోన్ ముందు కూర్చుని ఇండియా నంబర్లు తిప్పాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments